

Udtalelser om, at det var ikke til at komme igennem med, at det var vanskeligt for Hæren at klare sig med det o. s. v. Jeg skal til alt det kun sige, at efter den Slutningsudtalelse, som den højtærede Minister kom med, tror jeg ikke, at disse Beklagelser er meget stærkt begrundede. Den højtærede Krigsminister endte nemlig med at sige, at det var muligt for ham at modtage Budgettet i Aar, og jeg kan ikke antage, at en konstitutionel Minister vil modtage et Budget og sige om det, at det er muligt at regere med det, at bruge det, naar han samtidig i sit Hjerte mener, at det er et uforvarsligt Budget, et Budget, som han ikke kan være tjent med at modtage. Derfor tror jeg ikke, at vi skulle være saa ængstelige for alle de Beklagelser, som den højtærede Krigsminister fremførte her, medens han havde Ordet, og jeg tror ikke, at der for Finansudvalget er nogen Grund til at optage yderligere Forhandling med Krigsministeren mellem 2den og 3dje Behandling om at give flere Bevillinger, thi naar den højtærede Krigsminister kan regere med det Budget, han her modtager, efter at Afstemningen har fundet Sted, naar han siger, at det er muligt at hjælpe sig med det i Aar, tror jeg ogsaa sikkert, at det er Tilfældet.

Den højtærede Krigsminister fremkom med adskillige Bemærkninger om Ordningen af Forsvaret i det hele taget. Med Hensyn dertil kan jeg sige, at det er mig ikke muligt at faa fat paa, hvorledes den højtærede Krigsminister egentlig ønsker vort Forsvar ordnet. Den Gang han tiltraadte, spurgte jeg ham om hans Program. Der var den Gang Forslag fremme paa Finansloven om Anlæg af befæstede Steder trindt omkring paa Sjælland og forskellige andre Forslag. Jeg spurgte om Ministeriets Program. Den højtærede Krigsminister fremsatte en Række Betragtninger, om hvilke Koneilspræsidenten Dagen efter sagde, at det var ikke Ministeriets Program, det var kun Krigsministerens Tanker. Den højtærede Krigsminister har i Dag gjort nogle Bemærkninger om Forsvarets Ordning, men ud fra disse Bemærkninger er det mig ikke muligt at skønne noget om, hvad den højtærede Krigsminister mener om Forsvarets Ordning, hvorledes han tænker sig det ordnet, og hvad han vil gøre for at faa en anden Ordning end den nuværende, som ogsaa han erkender ikke er tilfredsstillende.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, at det var jo nu tredje Gang, vi havde hørt Tale

om denne forventede Tillægsbevilling. Hvis det ærede Medlem finder, at det er for ofte, kunde han have forskaanet os i alt Fald for den ene Gang, thi det var sikkert alene hans Udtalelse ved Tillægsbevillingslovens første Behandling, der foranledigede, at vi den Gang kom ind derpaa. Det ærede Medlem sagde, at det var sikkert nok, at Regeringen ikke ønskede Konflikt. Ja, det vil Tiden vise, andet skal jeg ikke sige om den Ting. Det er sikkert nok, at vi for vort Vedkommende ikke ønske, ikke søge Konflikt, men paa den anden Side maa vi hævde, at de grundlovmæssige Bevillingsregler skulle efterkommes her i Landet af alle Parter, ogsaa af Ministeriet. Om Ministeriet saa ønsker Konflikt eller ej, det faa vi lade Tiden afgøre. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Joh. Hage) sagde, at jeg havde tilkastet Ministeriet Føjdehandsken. Det er jo slet ikke Tilfældet. Jeg har hævdet Folketingets Ret saa godt, jeg har kunnet, og jeg har hævdet de Bevillingsregler, som vi dog til syvende og sidst, alle Parter, staa sig bedst ved at følge. Det ærede Medlem talte i varme Ord om, at det var mest sandsynligt, at vi vedblivende kom til at leve i en Halvhed med Hensyn til vort Forsvarsvæsens Ordning, men han trøstede sig med, at han saa vilde kaste Ansvaret over paa Flertallet, Flertallet havde Magten, og Flertallet havde Ansvaret. Det er dog en underlig Betragtning, at Flertallet i dette Ting skulde have Magten. Hvilken Magt er det, vi have? Er det ikke Højre, dette „stakkel Mindretal“, tror jeg, han selv sagde, er det ikke dette Parti, der har Magten, er det ikke dette Parti, der har Regeringen, hvortil de støtte sig? De yde jo hinanden gensidig Støtte, Højre og Regeringen. Har ikke den Ansvaret, som har Magten? Er det ikke Administrationen, der bør møde med Forslag til en Omordning, hvis den finder, at en saadan tiltrænges? Det maa være en forunderlig Samvittighed, der kan slaa sig til Ro ved at kaste Ansvaret over paa denne Sals Flertal i denne Sag. Nej, hvis man virkelig fra den Side vil en Ordning og en forsvarlig Ordning, tag saa Sagen op, kom til Folketinget og søg en Forhandling med det, og fremfor alt, søg den paa det Grundlag, som vore Fædre altid have tænkt sig, der maatte være for enhver Forhandling, at Folketingets Nej og Ja skal respekteres lige saa vel som de andre Faktoreres Nej og Ja! Naar det ærede Medlem har været med dertil, naar Regeringen har